

Sygn. akt V GC 496/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Rajchert
Protokolant:	Jolanta Grzebyk

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie, sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w O.

przeciwko Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) Sp. z o.o. w B.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

III. zarządza zwrot z urzędu po uprawomocnieniu się orzeczenia powodowi kwoty 900 zł (dziewięćset złotych 00/100) a pozwanemu kwoty 300 zł (trzysta złotych 00/100) tytułem niewykorzystanych zaliczek na koszty postępowania.

Sygn. akt V GC 496/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 stycznia 2016 r.

Pozwem z dnia 30 grudnia 2014 r. powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. kwoty 2.460 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od 5 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód zajmuje się działalnością gospodarczą w postaci handlu surowcami wtórnymi w postaci makulatury i folii. Pozwany zlecił powodowi wykonanie usługi wywozu odpadów opakowaniowych (kod „(...)”). Powód podstawił na teren przedsiębiorstwa pozwanego kontener o pojemności 40 m³, który po załadowaniu odpadów przez pozwanego miał zostać odebrany przez powoda. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 2.460 zł brutto. W treści zamówienia ustalono, że w przypadku braku spełnienia wymogów jakościowych co do odpadów załadowanych do podstawionego kontenera, zamawiający zostanie obciążony opłatą dodatkową w wysokości 100% wartości zamówienia. Analizy zawartości kontenera pozostawionego u pozwanej pozwoliła na ustalenie, że nie został on załadowany odpadami opakowaniowymi, lecz w przeważającej mierze pozostałościami po paleniu śmieci, drobnymi kamieniami i ziemią. Masa kontenera przekroczyła o 6 ton dopuszczalną

masę. O powyższym fakcie powód zawiadomił pozwanego, który jednak odmówił przyjęcia odpowiedzialności za załadunek kontenera w sposób niezgodny ze specyfikacją.

W dniu 14 stycznia 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt V GNc 24/15).

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany P.P.H.U. (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że zlecił powodowi usługę wywozu odpadów opakowaniowych (kod „(...)”) w kontenerze o pojemności 40 m³. Pozwany uregulował należność za wykonaną usługę z faktury VAT o nr (...) z dnia 14 stycznia 2014 r. Pozwany zaprzeczył, aby w kontenerze znajdowały się materiały inne niż wskazane w zamówieniu. Powód, działając przez J. M. dokonał oględzin odpadów i ich klasyfikacji. Przedstawiciel powoda był również obecny przy załadunku odpadów i nie wnosił żadnych zastrzeżeń co do rodzaju i ilości odpadów.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania i twierdzenia zawarte w pozwie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwany Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. złożył zamówienie powodowi (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. na wykonanie usługi wywozu zmieszanych odpadów opakowaniowych o kodzie „(...)” w kontenerze o pojemności 40 m³.

Zgodnie ze szczegółowymi warunkami wykonania usługi powód był obowiązany podstawić kontener oraz zapewnić transport odpadów. Załadunek odpadów spoczywał zaś na stronie zamawiającej usługę (na pozwanym). Strony ustaliły termin wykonania usługi na dzień 13 stycznia 2014 r. Za wykonanie usługi wywozu zmieszanych odpadów opakowaniowych pozwany był obowiązany zapłacić kwotę 2.000 zł netto powiększoną o podatek VAT (23%). Zapłata miała nastąpić gotówką przy odbiorze kontenera z odpadami na podstawie faktury wystawionej przez (...) sp. z o.o.

W zamówieniu wskazano również na wymagania jakościowe dotyczące odbieranych odpadów. Odpady miały być wolne od zanieczyszczeń niepalnych (gruz, szkło, metal, kamienie, ziemia, sprzęt elektryczny), jak również zanieczyszczeń komunalnych, medycznych i innych. W przypadku stwierdzenia, że załadowane odpady nie spełniają wymogów zamówienia powód zastrzegło sobie prawo do naliczenia dodatkowej zapłaty w wysokości 100% wartości zamówienia.

Przedstawiciel powoda w dniu 13 stycznia 2014 r. podstawił kontener (zgodny z postanowieniami umowy) w siedzibie pozwanego w D.. Wywiezieniu podlegały odpady znajdujące się w magazynach pozwanego, jak również inne odpady w różnych częściach zakładu. Przedstawicielowi powoda, po wskazaniu mu odpadów znajdujących się w zakładzie pozwanego, pouczył pracowników pozwanego jakie odpady zgodnie z umową mogą być załadowane do kontenera. Przedstawiciel powoda nie uczestniczył następnie przy załadunku odpadów. Pracownicy pozwanego dokonali załadunku odpadów w postaci worków, sklejki, tektury, ściniek traw. Po ukończeniu załadunku, powód w dniu 14 stycznia 2014 r. odebrał kontener od pozwanego. Powód (...) sp. z o.o. w O. w dniu 14 stycznia 2014 r. wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 2.460 zł brutto tytułem zapłaty za usługę wywozu odpadów opakowaniowych o kodzie 15 01 06. Pozwany zapłacił należność wynikającą z wystawionej faktury VAT.

Po odbiorze kontenera jego zawartość nie została sprawdzona przez pracowników powoda, a jedynie dokonano jego oględzin z wierzchu oraz zważono kontener z odpadami.

W piśmie z dnia 15 stycznia 2014 r. powód wskazał pozwanemu, że w dniu 14 stycznia 2014 r. odebrano kontener 40 m³, w którym stwierdzono odpady niezgodne z zamówieniem w postaci drobnych kamieni z ziemią w znacznych ilościach. Wskazano również, że został on załadowany masą odpadów o około 6 ton przekraczającą (...) pojazdu, co w ocenie powoda prawdopodobnie wynikało z załadowania odpadów niezgodnych z zamówieniem. Z uwagi na powyższe

powód zaproponował pozwanemu uiszczenie dopłaty w wysokości 100% wartości zamówienia lub zwrot ładunku z dokonaniem korekty faktury VAT.

W piśmie z dnia 17 stycznia 2014 r. pozwany wskazał, że żądanie powoda dodatkowej opłaty jest nieuzasadnione, albowiem przedstawiciel powoda J. M. dokonał oględzin odpadów i ich klasyfikacji, a następnie przedłożył pozwanemu do podpisu zlecenie oraz odpowiedni kontener. Przedstawiciel powoda był również obecny podczas załadunku odpadów i nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości odpadów.

W dniu 21 stycznia 2014 r. powód wystawił fakturę VAT o nr (...) na kwotę 2.460 zł (tytułem dodatkowej opłaty w związku z załadowaniem odpadu nie spełniającego wymogów zamówienia) z terminem zapłaty do dnia 4 lutego 2014 r.

Pismem z dnia 6 lutego 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.460 zł tytułem dodatkowej opłaty w związku z załadowaniem odpadu nie spełniającego wymogów zamówienia. Pozwany nie zapłacił powyższej należności.

Sąd Rejonowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie oświadczeń stron w zakresie okoliczności między nimi bezspornych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. L. oraz K. K., albowiem są one logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie w sposób jednoznaczny opisali sposób wykonania umowy, rodzaj odpadów będących przedmiotem załadunku oraz udział w czynnościach pracowników powoda. Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka J. M.. Nie zasługują na wiarę twierdzenia świadka w zakresie w jakim wskazuje on na niewłaściwy skład odpadów przekazanych przez pozwanego. Z samych zeznań świadka wynika, że jego twierdzenia w tym zakresie opierają się raczej na domysłach niż na przedstawieniu faktów. Świadek jednoznacznie przyznał, że nie sprawdzono zawartości kontenera a opierano się na jego wadze i oględzinach zewnętrznych. Dodatkowo świadek ten wskazał, że rodzaj przekazanych odpadów nie wpłynął na sposób ich utylizacji – a tym samym nie sposób przyjąć, że spełnione zostały przesłanki do naliczenia opłaty dodatkowej. Sąd pominął zeznania świadka A. K., albowiem świadek ten nie posiadał wiedzy dotyczącej przedmiotu sporu.

Sąd Rejonowy oparł się również na dowodach z dokumentów, a to zamówieniu i fakturze VAT z dnia 14 stycznia 2014 r. (k. 17-19), pismach stron wraz z wezwaniem do zapłaty (k. 20-28), materiale zdjęciowym zawartym na płycie CD (k. 29). Sąd dał wiarę ww. dowodom, albowiem ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powód wywodził swoje roszczenie o zapłatę opłaty dodatkowej z art. 750 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 735 § 1 k.c. Strony zawarły bowiem umowę o świadczenie usług za wynagrodzeniem określonym w umowie.

W art. 750 k.c. wskazano, że do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W myśl art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Stosownie zaś do art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Zgodnie z postanowieniami umowy o świadczenie usług przedmiotem umowy było wykonanie wywozu zmieszanych odpadów opakowaniowych o kodzie „(...)” w kontenerze o pojemności 40 m³ - za zapłatą wynagrodzenia w wysokości 2.460 zł brutto. W umowie wskazano również na wymogi jakościowe odnośnie odpadów przekazanych zleceniobiorcy, jak również zastrzeżono - w przypadku stwierdzenia, że załadowane odpady nie spełniają wymogów zamówienia - możliwość naliczenia przez dodatkowej zapłaty w wysokości 100% wartości zamówienia.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sąd Rejonowy wskazuje, że ciężar dowodu zaistnienia przesłanek do naliczenia opłaty dodatkowej spoczywa na stronie powodowej, która dochodzi zasądzenia na jej rzecz opłaty dodatkowej od pozwanego w związku z naruszeniem przez niego wymogów jakościowych przekazanych odpadów. Strona powodowa winna w sposób jednoznaczny wykazać

fakt zaistnienia naruszeń wymogów jakościowych przekazanych przez pozwanego odpadów, w szczególności poprzez wskazanie jakiego rodzaju są to naruszenia (zanieczyszczenia niepalne, komunalne, medyczne czy inne) oraz ich zakresu. Strona powodowa takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przeprowadziła. Powód nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających wagę kontenera z odpadami, jak również wskazujących na wagę prawidłową (która mogłaby stanowić punkt odniesienia). Powód nie wskazał również na skład ani kwalifikację tych odpadów - co uniemożliwia ustalenie czy naruszają one warunki zamówienia - które są opisane w sposób niezwykle ogólny i przykładowy. Co więcej z zeznań świadka J. M. - pracownika powoda dyrektora oddziału powoda w R. wynika, że po odbiorze jedynie częściowo (po oględzinach powierzchni kontenera) stwierdzono niezgodność przekazanych odpadów z umową – jednakże pracownicy powoda nie spisali żadnego protokołu niezgodności, który wskazywałby ilość odpadów niezgodnych z umową i ich kwalifikację. Nie przeprowadzono również żadnej rzetelnej próby udokumentowania tego stanu rzeczy. Braki te nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie czy przekazane odpady były niezgodne z przedmiotem umowy.

Dodatkowo należy wskazać, że twierdzenia powoda w przedmiocie różnicy w wadze kontenera zawierającego odpady pozwanego przekraczały dopuszczalną wagę są nieudowodnione. W tym zakresie powód posługuje się jedynie twierdzeniem, że pozwany przekroczył dopuszczalną masę o określonej wartości. Powyższe twierdzenie nie poddaje się jakiegokolwiek kontroli ze strony Sądu. Co więcej, analiza postanowień umowy wskazuje, że dopuszczalna masa odpadów przekazanych przez pozwanego nie była przedmiotem umowy stron. Strony umówiły się bowiem co do objętości odpadów (musiały się one mieścić w kontenerze o objętości 40 m³), zaś waga tych odpadów była irrelevantna z punktu widzenia przedmiotu umowy i wymogów jakościowych odpadów. Można zgodzić się ze stroną powodową, że znaczne zawyżenie wagi ładunku w stosunku do wagi przeciętnej dla tego rodzaju ładunków, mogłoby świadczyć o zmieszaniu odpadów innych niż odpady opakowaniowe - jednakże z punktu widzenia zasadności naliczenia dodatkowej opłaty istotny był również fakt, aby odpady te można zakwalifikować jako zanieczyszczenia niepalne, komunalne, medyczne. Powyższego zaś na podstawie samej wagi jednoznacznie ustalić nie można.

W ocenie Sądu również przedstawiony materiał dowodowy w postaci dokumentacji fotograficznej nie pozwala na poczynienie ustaleń w przedmiocie kwalifikacji odpadów jako zanieczyszczeń niepalnych. W pierwszej kolejności nie można powiązać zdjęć z konkretną dostawą jako pochodzącą od pozwanego. Wskazać należy również, że zdjęcia dotyczą w istocie powierzchni kontenera i jego niewielkiego fragmentu, a tym samym nie stanowią dowodu na skład odpadów i kwalifikację ich jako zawierających zanieczyszczenia niepalne. Z samych zeznań świadka J. M. wynika, że nie przeprowadzono analizy składu odpadów dostarczonych przez pozwanego, a opierano się jedynie na ocenie wagi i zanieczyszczeń ujawnionych na powierzchni kontenera. Na marginesie powyższych rozważań Sąd pragnie wskazać, że twierdzenia powoda nie są spójne ze zgromadzonym materiałem - w aspekcie przekroczenia dopuszczalnej wagi przez ładunek powierzony przez pozwanego, gdyż w pozwie wskazuje on, że kontener przekroczył dopuszczalną masę o 6 ton, podczas gdy z zeznań świadka J. M. wynika, że przekroczenie miało wynosić ok. 12 ton. Rozbieżności te są na tyle istotne, że nie pozwalają na poczynienie ustaleń faktycznych zgodnych z twierdzeniami pozwu.

Warto również podkreślić pewną niespójność w twierdzeniach powoda ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a odnoszącym się do nieprawidłowego składu odpadów (niedopuszczalnych zanieczyszczeń). Analiza postanowień łączącej strony umowy w zakresie opłaty dodatkowej w wysokości 100% wynagrodzenia, dokonana stosownie do treści art. 65 § 2 k.c. prowadzi do wniosków, że celem powyższego zapisu było uniknięcie przez zleceniobiorcę konieczności dokonania segregacji odpadów i zastosowania odmiennych sposobów utylizacji – z czym w sposób naturalny związana jest konieczność poniesienia dodatkowych kosztów. W niniejszej sprawie zaś, nawet przy założeniu, że pozwany załadował na kontener inne odpady niż odpady opakowaniowe oznaczone kodem „15 01 06” – to nie były to odpady o określonych w postanowieniach umowy zanieczyszczeniach (np. uniemożliwiające ich spalanie). Zgodnie bowiem z zeznaniami świadka J. M. – przekazane przez pozwanego odpady nie wpłynęły na zmianę sposobu ich utylizacji. Zatem nawet jeżeli nie były to odpady odpowiadające określonemu oznaczeniu według kodu „(...)”, to jednocześnie były to odpady o zanieczyszczeniach skutkujących powstaniem prawa zleceniobiorcy do naliczenia opłaty dodatkowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych powyżej przepisów oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)